

บทบรรณาธิการ

โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท : ปัญหาในปัจจุบัน และคณาจารย์แพทยศาสตร์ จุฬาฯ จะร่วมช่วยเหลือได้อย่างไร ?

อำนาจ ศิริรัตนบัลล์*

โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท

การขาดแคลนแพทย์ในชนบทเป็นปัญหาในเกือบทุกประเทศ วิธีการแก้ไขคงจะต้องทำหลาย ๆ ทาง วิธีหนึ่งของการแก้ไข คือ วิธีการคัดเลือกผู้ที่จะเข้ามาเรียนแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดลได้ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขจัดให้มีโครงการส่งเสริมการศึกษาสำหรับชาวชนบทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา⁽²⁾ โดยคัดเลือกนักศึกษาแพทย์เป็นกรณีพิเศษจำนวนหนึ่งจากท้องถิ่นชนบทเข้ามาศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ เพื่อว่าเมื่อนักศึกษาแพทย์เหล่านี้จบการศึกษาแล้วจะมีความผูกพันทางจิตใจที่จะกลับไปประกอบวิชาชีพในท้องถิ่นชนบท โครงการทำนองเดียวกันนี้มีทำมาแล้วในต่างประเทศ รายงานผลการติดตามโครงการในรัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา⁽³⁾ ซึ่งเริ่มโครงการมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 ปรากฏว่าได้ผลสมความมุ่งหมายพอสมควร จากการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาแพทย์ในประเทศไทย^(1,4) ก็พบว่านักศึกษาแพทย์ที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับชนบทมีความตั้งใจจะไปประกอบวิชาชีพในชนบทมากกว่านักศึกษาแพทย์ที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับชนบท จากการศึกษาในหมู่แพทย์ที่จบจากคณะแพทยศาสตร์ จุฬาฯ⁽⁵⁾ ก็พบว่าแพทย์ที่สมัยเด็กเคยเรียนหนังสืออยู่ในต่างจังหวัดยิ่งนานก็จะมีสัดส่วนแนวโน้มที่จะประกอบวิชาชีพในต่างจังหวัดมากขึ้น

* ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชนบท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกระทรวงสาธารณสุข

เมื่อกระทรวงสาธารณสุขได้มาทราบตาม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2519 ให้ช่วยทำโครงการทำนองเดียวกันกับมหาวิทยาลัยมหิดลบ้าง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของคณะแพทยศาสตร์จึงได้เสนอโครงการที่ก้าวไปข้างหน้าอีกก้าวหนึ่ง คือ นอกจากจะคัดเลือกนิสิตแพทย์เป็นกรณีพิเศษจากท้องถิ่นชนบทแล้ว ยังเสนอให้นิสิตแพทย์ในโครงการนี้เรียนวิชาทางคลินิกทั้งหมดในสถานบริการสาธารณสุขในส่วนภูมิภาคอีกด้วย เพื่อให้การศึกษาของนิสิตแพทย์ในโครงการนี้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานในท้องถิ่นชนบทยิ่งขึ้น

หากพิจารณาจากขบวนการทางการศึกษา⁽⁵⁾ ดังนี้

$$S \xrightarrow{E} G$$

S = นิสิตแพทย์

G = บัณฑิตแพทย์

E = วิธีการศึกษาแพทย์

วิธีการศึกษาแพทย์ คือ การเปลี่ยนนิสิตแพทย์ให้เป็นบัณฑิตแพทย์ การผลิตบัณฑิตแพทย์ให้มีลักษณะที่ต้องการ เช่น ยินดีปฏิบัติงานในชนบท อาจกระทำได้ที่ S และ/หรือที่ E โครงการของมหาวิทยาลัยมหิดล⁽²⁾ เลือกกระทำที่ S แต่โครงการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเลือกกระทำที่ S และที่ E

โครงการเหล่านี้ จะสำเร็จผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่นั้นคงจะต้องคอยเวลาอีกนานพอสมควร ผลดีเฉพาะหน้าก็คือการเพิ่มการผลิตแพทย์ในแคว้นขึ้นเปลี่ยนน้อยกว่าการสร้างโรงเรียนแพทย์เพิ่มขึ้น

ปัญหาในปัจจุบัน

ขณะนี้โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบทซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดำเนินการร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข ได้ก้าวหน้าไปในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. นิสิตแพทย์ของโครงการ ฯ รุ่นแรก 10 คน และรุ่นที่สอง 15 คน กำลังศึกษาอยู่ที่คณะวิทยาศาสตร์ และจะเริ่มมาศึกษาวิชาทาง preclinic ที่คณะแพทยศาสตร์ในปี พ.ศ. 2523 การเรียนในระยะนี้เป็นารเรียนร่วมกับนิสิตแพทย์ปกติ นิสิตแพทย์ของโครงการ ฯ บางคนมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำในบางวิชาแต่ก็ได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือในเรื่องการทบทวนวิชาบางวิชาจากอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ขณะนี้โครงการ ฯ ด้วยความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งจากคณะวิทยาศาสตร์และคณะแพทยศาสตร์ รวมทั้งจากนิสิตแพทย์ของโครงการ ฯ ได้เตรียมแผนป้องกันปัญหาล่วงหน้าสำหรับนิสิตรุ่นต่อไปไว้แล้ว

2. นิสิตแพทย์ของโครงการ ฯ จะเริ่มไปศึกษาวิชาทาง clinic ในสถานบริการสาธารณสุขภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีศูนย์กลางการศึกษาที่โรงพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ในปี พ.ศ. 2525 ระยะเวลาของการศึกษาเท่ากับ นิสิตแพทย์ปกติ แต่หลักสูตรวิชาทาง clinic จะสร้างขึ้นใหม่โดยยึดหลักดังต่อไปนี้

2.1 นิสิตแพทย์จะมีพื้นความรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานแพทย์ฝึกหัดของแพทยสภาตามวัตถุประสงค์การศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผ่านการสอบรวบยอดร่วมกับนิสิตแพทย์ปกติ

2.2 นิสิตแพทย์จะมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาทางสาธารณสุขของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสามารถเข้าทำงานในระบบบริการสาธารณสุขของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี

2.3 การเรียนการสอนจะใช้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด

2.4 จะนำความรู้และเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้เพื่อให้ นิสิตแพทย์สามารถเรียนรู้ได้ผลดี และใช้เวลาของอาจารย์อย่างมีประสิทธิภาพ

การสร้างหลักสูตรใหม่ ในแนวนอนจำเป็นต้องใช้เวลา ความรู้ความสามารถ และความ

ร่วมมือของบุคคลจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากคณาจารย์แพทย์จุฬา ฯ

คณาจารย์แพทยศาสตร์ จุฬา ฯ จะร่วมช่วยเหลือได้อย่างไรบ้าง

งานของโครงการ ฯ อาจพิจารณาได้เป็น 3 ด้านเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ตามลำดับความสำคัญ คือ การบริการ, การสอน, และการวิจัย

1. การบริการ เนื่องจากโครงการ ฯ จะใช้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขเป็นหลักสำคัญในการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงบริการเหล่านั้น ให้เป็นแบบอย่างที่ดี มีความกลมกลืนกันระหว่างความถูกต้องทางวิชาการและสภาพความเป็นจริงทางเศรษฐกิจและสังคม คณาจารย์แพทยศาสตร์ จุฬา ฯ จะร่วมช่วยเหลือได้มากในทางวิชาการเป็นต้นว่า

1.1 รับเชิญไปชมกิจการ ให้คำแนะนำปรึกษาในการปรับปรุงงาน

1.2 ช่วยฝึกอบรมบุคลากรของโครงการ ฯ จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มาจากงานหรือฝึกอบรมที่คณะแพทยศาสตร์

1.3 รับเชิญไปบรรยาย อภิปราย หรือสาธิต ตามที่โรงพยาบาลทางภาคตะวันออกเฉียง

ออกจะเชิญมา โดยมีการตกลงล่วงหน้ากับภาควิชาต่าง ๆ โดยตรง

2. การสอน แพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข จะเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการสอน การสอนทางภาคปฏิบัติจะใช้บริการของการแพทย์และการสาธารณสุขดังกล่าวแล้ว การสอนทางภาคทฤษฎีจะใช้ชุดการสอนสำเร็จรูปเป็นหลัก กล่าวคือ จะมีการกำหนดล่วงหน้าให้นิสิตแพทย์ทราบว่า การสอนแต่ละเรื่องมีวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาอะไรบ้างอย่างละเอียด และนิสิตจะแสวงหาความรู้ได้จากตำรา เอกสารประกอบการสอน และอุปกรณ์อะไรบ้าง มีแบบทดสอบความรู้ที่นิสิตจะทดสอบตนเองได้ โดยอาจารย์จะเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ แก้ไขและช่วยสอนในส่วนที่นิสิตไม่สามารถจะเข้าใจได้ด้วยตนเอง และเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีเข้ากับการปฏิบัติ

การจัดทำชุดการสอนเช่นนี้ต้องมีหลักสูตรที่เด่นชัด ต้องมีตำราเอกสารประกอบการสอนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะใช้เวลาเตรียมการตั้งแต่บัดนี้จนถึงปี 2525 **คณาจารย์แพทยศาสตร์จุฬาฯ** จะสามารถร่วมช่วยเหลือได้เป็นอย่างดีในด้านความร่วมมือสร้างหลักสูตรรายวิชา เนื้อหาวิชา แนะนำตำราเขียนตำราที่ตรงตามหลักสูตร ร่วมเขียนเอกสารประกอบการสอน

ช่วยในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เช่นภาพถ่าย สไลด์ ฟิล์ม ภาพยนตร์ หุ่น ที่เหมาะสมเพื่อนำมาประกอบการทำชุดการสอนสำเร็จรูป ทดลองใช้ชุดการสอนสำเร็จรูปเพื่อประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข เป็นต้น

ในปี พ.ศ. 2525 ซึ่งเป็นปีแรกที่เริ่มมีการสอนทาง clinic อาจจะมี ความขลุกขลักหรือขาดแคลนอาจารย์ในบางสาขาวิชา อาจจะต้องอาศัยคณาจารย์แพทยศาสตร์ จุฬาฯ ช่วยบรรยาย สาธิตตอบปัญหา ในสาขาวิชานั้น ๆ **แต่คาดว่าจะมีเป็นส่วนน้อยเท่านั้น** ส่วนมากจะเป็นรูปของการรับเชิญในฐานะผู้เชี่ยวชาญแบบ visiting professor เป็นระยะเวลา 1-3 วัน เพื่อร่วม panel discussion, case discussion, ward round, demonstration การผ่าตัด หรือสอนทักษะบางอย่าง และตอบปัญหา เป็นต้น

3. การวิจัย เนื่องจากโครงการฯ มีลักษณะของความริเริ่มในแนวใหม่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการวิจัยควบคู่ไปด้วยเพื่อกันคว้าหาความรู้เพิ่มขึ้นทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ เศรษฐกิจและสังคม และการศึกษา **คณาจารย์แพทยศาสตร์ จุฬาฯ** ที่สนใจการวิจัยอาจจะเสนอโครงการวิจัยของตนเองหรือร่วมกับโครงการวิจัยที่มีผู้เสนอไว้แล้วก็ได้

ความร่วมมือช่วยเหลืออีกประการหนึ่ง ซึ่งคณาจารย์แพทยศาสตร์ จุฬาฯ ทุกท่านจะ ช่วยได้เสมอก็คือ การให้ข้อคิดเห็น แนะนำ ชี้ให้เห็นความบกพร่อง เพื่อนำไปสู่การแก้ไข ปรับปรุงให้การดำเนินงานของโครงการฯ มุ่งไปสู่วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ดียิ่งๆ

ขึ้นไปโดยติดต่อกันได้โดยตรงที่ สำนักงานของโครงการฯ (ตึกเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม ชั้นที่สาม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์) ทางโครงการฯ มีเจ้าหน้าที่ประจำคอยรับความอนุเคราะห์ จากท่านอยู่ตลอดเวลาแล้ว

อ้างอิง

1. จำรูญ มีชนอน : ทักษะคติของนักศึกษาแพทย์ต่อการปฏิบัติงานสาธารณสุขในชนบท วิทยานิพนธ์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2510
2. มหาวิทยาลัยมหิดลและกระทรวงสาธารณสุข, โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ร.ส.พ., 2518 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2520)
3. Mattson DE, Stehr DE and Will RE : Evaluation of a program designed to produce rural physician. J Med Educ. 48 : 323-331, 1973.
4. Maxwell WE : The educational and career attitudes of male and female medical students in Thailand. J Med Assoc. Thai 55 : 143-149, 1972.
5. Sriratanaban A : Shortage of physicians in Thailand. An approach to the problem. J Med Assoc. Thai 57 : 126-130, 1974.

หมายเหตุ.....โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท (MESRA) กำลังได้รับความสนใจจากคณาจารย์แพทยศาสตร์ จุฬาฯ อยู่อย่างกว้างขวาง และหวังว่า บทความนี้จะ เป็นบทความที่น่าสนใจของท่านผู้อ่านเป็นอย่างยิ่ง.....บ.ภ.